18648

bliver der mørkt. Det er „Proptrækkeren“, der har drejet Kontakterne om. Det lykkes Charles at undslippe, Han klatrer op paa Husets Tag, kravler over Telefontraadene, og spændende er den Jagt, som Politiet holder paa „Smukke Charles“. Men denne vil ikke saa let give op. I Sandhed kæmpemæssige er de Anstrengelser, han gør for at undgaa sine Forfølgere. Imponerende og værdige for den bedste Akrobat er de vovelige Spring, han fra Husets Tag og fra Svingbroen foretager ud i Vandet, og da han endelig fanges, udaander han, jaget til døde i den ulige Kamp.

Storstadens Jagt-Gebet er blevet et Stykke Vildt fattigere.

Emil Kristensen, København.

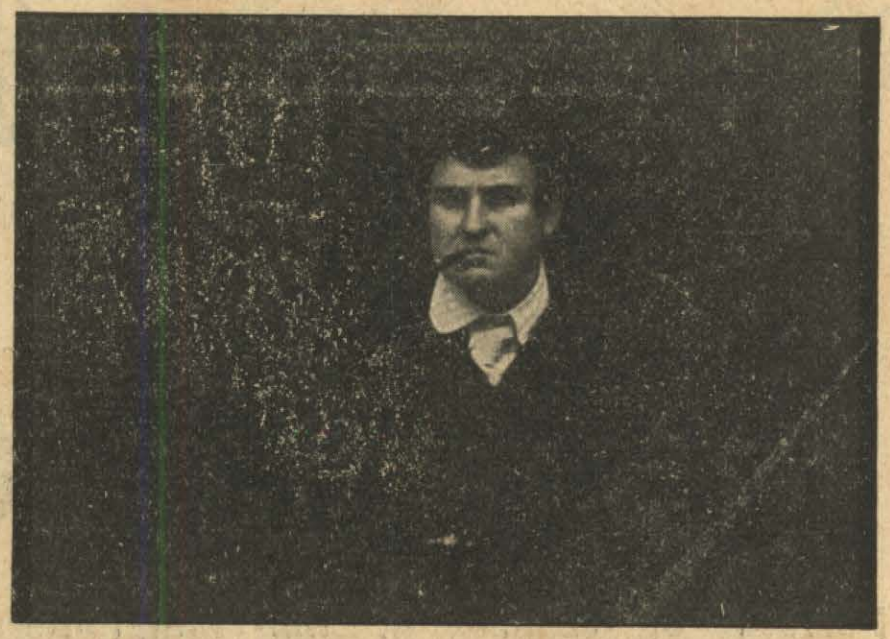

Forfattet og iscenesat af Einar Zangenberg

Storstadsvildt

Københavnerfilm

i 3 Akter

Storstadsvildt

Københavnerfilm i 3 Akter.
Forfattet og iscenesat af Einar Zangenberg.

PERSONERNE:

Amanda	Fru Elna From.
„Proptrækkeren" .	* * *
„Sorte Anna" . . .	Fru Edith Psilander.
„Smukke Charles"	Hr. Einar Zangenberg.
Børsagenten . . .	Hr. Aage Garde.
En Opdager . . .	* * *
Aagerkarlen . . .	* * *

Børsagent Wulff befinder sig paa sit Kontor. Han er i daarligt Humør, fejlslagne Spekulationer har bragt ham nær Fallittens Rand, og Antallet

af hans Kunder er i den senere Tid indskrænket betydeligt, da hans Navn ikke har det bedste Ry. Da faar han Besøg af Rentier Kjær, der beder ham i nogen Tid opbevare nogle Værdipapirer for sig. Nu har han Lejlighed til atter at skaffe sig Penge. Han laaner 2000 Kr. paa Værdipapirerne hos en Aagerkarl, og denne udsteder en

Kvittering for Modtagelsen af Papirerne, som han kun udleverer mod Tilbagelevering af Kvitteringen. Da Wulff nu har faaet Penge, vil han have en glad Aften. Han gaar til sin Veninde, der almindelig kendes under Navnet „Sorte Anna", og da Børsagenten kommer, maa hendes Bekendt „Smukke Charles" og dennes Ven „Proptrækkeren" skyndsomst forsvinde. De gaar hen i Bevært-

ningen „Dukkehjemmet" for der at tilbringe Aftenen, og i en Avis læser Charles, at Politiet er paa Spor efter ham. Under et mislykket Tyveri den foregaaende Nat undslap Tyvene, og „Smukke Charles" mistænkes for at være en af Forbryderne. Da Opvartningspigen hører dette, iler hun afsted og angiver til Politiet, hvor Charles befinder sig, men denne er flygtet inden Politiet kommer.

Efter at have tilbragt en livlig Aften hos „Sorte Anna" begiver Børsagenten sig paa Hjemvejen. Han overfaldes af et Ildebefindende. Nogle Tililende kommer ham til Hjælp, og han bæres ned i „Dukkehjemmet", hvor han dog snart kommer til Kræfter igen, og han begiver sig hjem. Under sit Fald paa Gaden har han tabt sin Teg-

nebog, og han anmelder Tyveriet til Politiet. Imidlertid har Charles fundet Tegnebogen. Han begiver sig til „Sorte Anna“, hvem han fortæller om sit Fund, og denne, der genkender Børsagentens Tegnebog, opfordrer ham til at bringe den tilbage.

Næste Formiddag modtager Børsagenten et Brev

fra Rentier Kjær om, at denne i Løbet af Dagen ønsker sine Værdipapirer tilbage. Hvorledes skal han dog kunde skaffe disse. Dels har han mi-

stet Kvitteringen sammen med Tegnebogen, dels laa der jo ogsaa i denne alle hans Penge. Senere paa Dagen faar han Meddelelse fra Rentieren om, at denne selv i Løbet af Aftenen vil komme og hente Værdipapirerne, da han nødvendigvis straks maa have disse, og Børsagenten er fortvivlet.

En Opdager undersøger Sagen vedrørende den forsvundne Tegnebog. Uvilkaarlig henledes Mistanken paa Charles. Alle Indicier peger imod ham, dels er hans Forhold til „Sorte Anna“ bekendt, dels har han jo kort i Forvejen været i „Dukkehjemmet“. Forklædt som Murer indfinder Opdageren sig hos Charles' Kammerat, „Proptrækkeren“, for nærmere at undersøge Forholdene,

men „Proptrækkeren“ er ham for klog, han gennemskuer hans Forklædning, og med uforrettet Sag maa Opdageren gaa bort. Han iler op paa Loftet, og dér hører han af en Samtale mellem „Proptrækkeren“ og Charles, at denne er i Besiddelse af Tegnebogen. Hurtigt vil han anholde ham, men „Proptrækkeren“ har anet Uraad, og i Tide undslipper Charles.

Det er Lukketid paa Børsagentens Kontor. Wulff sidder sløvt hensunken. Hvorledes vil han nu kunde redde sig ud af denne Situation, Værdipapirerne har han ikke, og hvert Øjeblik kan han vente, at Kjær vil hente dem. Da træder Charles ind. Han afleverer Tegnebogen med Kvitteringen og Pengene og faar en Halvtreds-Krone-

seddel som Ducør, Da Børsagenten ikke selv kan forlade Kontoret, beder han Charles om at hente Værdipapirerne hos Aagerkarlen og Charles indvilliger heri. Ublu er den Veksel, som Wulff

har udstedt for Indfrielse af sit Laan, men han maa jo nødvendigvis have Værdipapirerne tilbage. Ledsaget af „Proptrækkeren“ begiver Charles sig

til Aagerkarlens Kontor. Denne overleverer ham Papirerne. Da Charles ser det aabne Pengeskab, der indeholder de mange Penge, kaster han et graadigt Blik derind i og nærmer sig henimod Skabet.

Angst for sine Penge vil Aagerkarlen stille sig i Vejen, men han snubler, falder over mod Pengeskbet og støder Hovedet mod den skarpe Kant paa Pengeskabsdøren, der med et Brag slaas i. Forfærdet iler Charles ud. Han vil sikkert blive mistænkt for at have myrdet Aagerkarlen, og intet vil kunne bevise det modsatte Imedens hans Kammerat gør Forberedelser til Flugt, afleverer han Papirerne hos Børsagenten. I Skyndingen har han medtaget Børsagentens Veksel, og denne udbetaler ham en Del Penge til at forsvinde for. I Hast forklæder Charles sig, men imidlertid er Politiet bleven allarmeret, og da han ankommer til Banegaarden, bliver han

skarpt iagttaget af nogle Opdagere. Uheldet vil, at han kommer for sent til Eksprestoget, og hvor skal han nu skjule sig? Han begiver sig til „Sorte Anna“, der netop samme Aften skal holde et lille Gilde.

Opdageren, der kender en af Annas Veninder, henvender sig hos hende for at faa nærmere Underretning om „Sorte Anna“, og han faar nu at vide om Gildet, der skal afholdes om Aftenen.

Det er et noget broget Selskab, der er tilstede hos „Sorte Anna“. Børsagenten, „Proptrækkeren“, „Smukke Charles“, flere Levemænd samt letlevende Damer; alle drikker og danser under støjende Munterhed. Da indfinder „Sorte Anna“s Veninde sig med Opdageren. „Proptrækkeren“ genkender ham straks, han gør Tegn til Charles og forsvinder hurtigt. Da Opdageren er sikker i sin Sag, at han har den eftersøgte Forbryder for sig, giver hen pludselig et Signal, og et Par Betjente bryder ind i Lejligheden. I det samme

18648

bliver der mørkt. Det er „Proptrækkeren“, der har drejet Kontakterne om. Det lykkes Charles at undslippe, Han klatrer op paa Husets Tag, kravler over Telefontraadene, og spændende er den Jagt, som Politiet holder paa „Smukke Charles“. Men denne vil ikke saa let give op. I Sandhed kæmpemæssige er de Anstrengelser, han gør for at undgaa sine Forfølgere. Imponerende og værdige for den bedste Akrobat er de vovelige Spring, han fra Husets Tag og fra Svingbroen foretager ud i Vandet, og da han endelig fanges, udaander han, jaget til døde i den ulige Kamp.

Storstadens Jagt-Gebet er blevet et Stykke Vildt fattigere.

Emil Kristensen, København.

Storstadsvildt

Københavnerfilm i 3 Akter.
Forfattet og iscenesat af Einar Zangenberg.

PERSONERNE:

Amanda . . . . . Fru Elna From.
»Proptrækkeren« . . . * * *
»Sorte Anna« . . Fru Edith Psilander.
»Smukke Charles« Hr. Einar Zangenberg.
Børsagenten . . . Hr. Aage Garde.
En Opdager . . . * * *
Aagerkarlen . . . * * *

Børsagent Wulff befinder sig paa sit Kontor. Han er i daarligt Humør, fejlslagne Spekulationer har bragt ham nær Fallittens Rand, og Antallet af hans Kunder er i den senere Tid indskrænket betydeligt, da hans Navn ikke har det bedste Ry. Da faar han Besøg af Rentier Kjær, der beder ham i nogen Tid opbevare nogle Værdipapirer for sig. Nu har han Lejlighed til atter at skaffe sig Penge. Han laaner 2000 Kr. paa Værdipapirerne hos en Aagerkarl, og denne udsteder en Kvittering for Modtagelsen af Papirerne, som han kun udleverer mod Tilbagelevering af Kvitteringen. Da Wulf nu har faaet Penge, vil han have en glad Aften. Han gaar til sin Veninde, der almindelig kendes under Navnet „Sorte Anna", og da Børsagenten kommer, maa hendes Bekendt „Smukke Charles" og dennes Ven „Proptrækkeren" skyndsomst forsvinde. De gaar hen i Beværtningen „Dukkehjemmet" for der at tilbringe Aftenen, og i en Avis læser Charles, at Politiet er paa Spor efter ham. Under et mislykket Tyveri den foregaaende Nat undslap Tyvene, og „Smukke Charles" mistænkes for at være en af Forbryderne. Da Opvartningspigen hører dette, iler hun afsted og angiver til Politiet, hvor Charles befinder sig, men denne er flygtet, inden Politiet kommer.

Efter at have tilbragt en livlig Aften hos „Sorte Anna" begiver Børsagenten sig paa Hjemvejen. Han overfaldes af et Ildebefindende. Nogle Tililende kommer ham til Hjælp, og han bæres ned i „Dukkehjemmet", hvor han dog snart kommer til Kræfter igen, og han begiver sig hjem. Under sit Fald paa Gaden har han tabt sin Tegnebog, og han anmelder Tyveriet til Politiet. Imidlertid har Charles fundet Tegnebogen. Han begiver sig til „Sorte Anna", hvem han fortæller om sit Fund, og denne, der genkender Børsagentens Tegnebog, opfordrer ham til at bringe den tilbage.

Næste Formiddag modtager Børsagenten et Brev fra Rentier Kjær om, at denne i Løbet af Dagen ønsker sine Værdipapirer tilbage. Hvorledes skal han dog kunde skaffe disse. Dels har han mistet Kvitteringen sammen med Tegnebogen, dels laa der jo ogsaa i denne alle hans Penge. Senere paa Dagen faar han Meddelelse fra Rentieren om, at denne selv i Løbet af Aftenen vil komme og hente Værdipapirerne, da han nødvendigvis straks maa have disse, og Børsagenten er fortvivlet.

En Opdager undersøger Sagen vedrørende den forsvundne Tegnebog. Uvilkaarlig henledes Mistanken paa Charles. Alle Indicier peger imod ham, dels er hans Forhold til „Sorte Anna" bekendt, dels har han jo kort i Forvejen været i „Dukkehjemmet". Forklædt som Murer indfinder Opdageren sig hos Charles' Kammerat, „Proptrækkeren", for nærmere at undersøge Forholdene, men „Proptrækkeren er ham for klog, han gennemskuer hans Forklædning, og med uforrettet Sag maa Opdageren gaa bort. Han iler op paa Loftet, og dér hører han af en Samtale mellem „Proptrækkeren" og Charles, at denne er i Besiddelse af Tegnebogen. Hurtigt vil han anholde ham, men „Proptrækkeren" har anet Uraad, og i Tide undslipper Charles.

Det er Lukketid paa Børsagentens Kontor. Wulff sidder sløvt hensunken. Hvorledes vil han nu kunne redde sig ud af denne Situation, Værdipapirerne har han ikke, og hvert Øjeblik kan han vente, at Kjær vil hente dem. Da træder Charles ind. Han afleverer Tegnebogen med Kvitteringen og Pengene og faar en Halvtreds-Kroneseddel som Ducør. Da Børsagenten ikke selv kan forlade Kontoret, beder han Charles om at hente Værdipapirerne hos Aagerkarlen og Charles indvilliger heri. Ublu er den Veksel, som Wulff har udstedt for Indfrielse af sit Laan, men han maa jo nødvendigvis have Værdipapirerne tilbage. Ledsaget af „Proptrækkeren" begiver Charles sig til Aagerkarlens Kontor. Denne overleverer ham Papirerne. Da Charles ser det aabne Pengeskab, der indeholder de mange Penge, kaster han et graadigt Blik derind i og nærmer sig henimod Skabet.

Angst for sine Penge vil Aagerkarlen stille sig i Vejen, men han snubler, falder over mod Pengeskabet og støder Hovedet mod den skarpe Kant paa Pengeskabsdøren, der med et Brag

slaas i. Forfærdet iler Charles ud. Han vil sikkert blive mistænkt for at have myrdet Aagerkarlen, og intet vil kunne bevise det modsatte. Imedens hans Kammerat gør Forberedelser til Flugt, afleverer han Papirerne hos Børsagenten. I Skyndingen har han medtaget Børsagentens Veksel, og denne udbetaler ham en Del Penge til at forsvinde for. I Hast forklæder Charles sig, men imidlertid er Politiet bleven allarmeret, og da han ankommer til Banegaarden, bliver han skarpt iagttaget af nogle Opdagere. Uheldet vil, at han kommer for sent til Eksprestoget, og hvor skal han nu skjule sig? Han begiver sig til „Sorte Anna", der netop samme Aften skal holde et lille Gilde.

Opdageren, der kender en af Annas Veninder, henvender sig hos hende for at faa nærmere Underretning om „Sorte Anna", og han faar nu at vide om Gildet, der skal afholdes om Aftenen.

Det er et noget broget Selskab, der er tilstede hos „Sorte Anna". Børsagenten, „Proptrækkeren", „Smukke Charles", flere Levemænd samt letlevende Damer; alle drikker og danser under støjende Munterhed. Da indfinder „Sorte Anna"s Veninde sig med Opdageren. „Proptrækkeren" genkender ham straks, han gør Tegn til Charles og forsvinder hurtigt. Da Opdageren er sikker i sin Sag, at han har den eftersøgte Forbryder for sig, giver han pludselig et Signal, og et Par Betjente bryder ind i Lejligheden. I det samme bliver der mørkt. Det er „Proptrækkeren", der har drejet Kontakterne om. Det lykkes Charles at undslippe. Han klatrer op paa Husets Tag, kravler over Telefontraadene, og spændende er den Jagt, som Politiet holder paa „Smukke Charles". Men denne vil ikke saa let give op. I Sandhed kæmpemæssige er de Anstrengelser, han gør for at undgaa sine Forfølgere. Imponerende og værdige for den bedste Akrobat er de vovelige Spring, han fra Husets Tag og fra Svingbroen foretager ud i Vandet, og da han endelig fanges, udaander han, jaget til døde i den ulige Kamp.

Storstadens Jagt-Gebet er blevet et Stykke Vildt fattigere.

(Eventuelle Forandringer i Programmet forbeholdes.)

Obs. — Hver Billet er kun gyldig til én Forestilling, omfattende samtlige Programmets Numre; — derudover maa for hver paabegyndt Forestilling ny Billet købes.

EMIL KRISTENSENS BOGTRYKKERI · NØRREGADE 30, KØBENHAVN